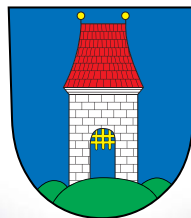


Dřevohostický zpravodaj



Výlet za poznáním

3/2023



*Pouze dvě věci jsou nekonečné.
Vesmír a lidská hloupost.
U té první si tím však nejsem tak jist.*

Albert Einstein



Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel: Městys Dřevhostice, IČ 00301213
Adresa redakce: Úřad městyse Dřevhostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevhostice,
příspěvky posílejte na: ou@drevhostice.cz
Řídí redakční rada ve složení: Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevhostice.cz;
Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevhostice.cz;
Ing. Stanislav Čížek, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevhostice.cz;
Mgr. Hana Sedlářová, MUDr. Michaela Roubalíková, Jana Josieková
Ev. č. u MKČR: E 12657
Periodicita: Čtvrtletně
Náklad: 400 ks
Cena: 15 Kč
Místo, datum a číslo vydání: Dřevhostice, listopad 2023, číslo 3/2023
Grafická úprava a tisk: Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla: 31. 12. 2023



Lidský život, to jsou hodiny a vteřiny času. Když je člověk zdravý, přijímá to moře času jako samozřejmost. Přijde-li však nemoc, je čas tím nejvzácnějším darem. Zdeněk neměl více životů, neměl více času, přesto stačil vykonat mnoho pro společnost, pro celý okolní region, pro svou obec a ještě mnoho zůstalo nedokončeno... Dnes už zůstávají na pana Zdenka Smiřického jen vzpomínky. Budou však vracet člověka houževnatého, pevného, budou vracet obraz člověka, který se nevzdává, dovede si stanovit vysoký cíl, hledá, sbírá, najde střípky, které pak poskládá, a předává těm, kteří chtějí poslouchat a číst.

Pan **Zdeněk Smiřický** zemřel dne 10. října 2023 ve věku 77 let. Měl ohromnou snahu přispět svým dílem k obohacení regionu a obce. Byl to regionální historik, vlastivědný pracovník a publicista. Dáma zvaná historie to byla jeho láska, to byl jeho celý život. Rád bádal, rád hledal v archivech informace o významných osobnostech, psal tisíce dopisů a emailů. Jeho motem totiž bylo, že na významné lidi by se nemělo zapomínat. Spolupracoval s muzei celého regionu i mimo region, organizoval přednášky a zájezdy. Hledal stopy místních občanů v první i druhé válce a o těchto lidech



Zdeněk Smiřický (vpravo) s Dominikem kardinálem Dukou

dokázal pak se zanícením přednášet a psát. Nezapomenutelné jsou jeho místní rozhlasové relace k osvobození městečka Rudou armádou, s nadšením přednášel k událostem vzniku první republiky. V roce 2004 spoluzakládal Vlastivědnou společnost Žerotín a byl zvolen jejím předsedou. Napsal několik vlastivědných publikací, spousta článků a odborných statí. Jmenujme alespoň tu publikaci nejprestižnější, kde vystupuje jako spoluautor profesora Jana Trojana: *Missa pastoralis /in C Boemica/*. Chybět budou Zdeňkovy příspěvky v Dřevohostickém zpravodaji. Dá se říci, že v každém čísle byl jeho článek, odborný, ale čtivě psaný. Nepsal o sobě, snad jen jednou se rozepsal o svém mládí, o svém pochodu v červenci 1968 na festival mládeže do Sofie. Jeho největší láskou byl však zapomenutý hudební skladatel období baroka Josef Schreier. Jeho nadšení pro Schreiera a pro jeho nádhernou hudbu bylo nezlomné. Díky Zdenkově úsilí a usilí prof. J. Trojana, jsme znovu poznali originální moravskou vánoční mši *Missa pastoralis in C Boemica*, která zazněla i v pražském Chrámu sv. Víta na Boží hod vánoční, 25. 12. 2012.

Zůstává stovka vzpomínek. V srdcích svých žáků a spoluobčanů si Zdeněk vystavěl trvalý pomník. Naposledy jsme se poklonili člověku, který žil smysluplnou prací pro blaho obce, dne 16. 10. 2023.

Zdeňku, děkujeme za Tvou obětavou a náročnou práci.

Petr Dostál

Kaleidoskop

Snad už dnes můžu říci, že úspěšným dokončením stavební akce „Oprava vozovky na ulici Lány“, se úspěšně završí i celá trilogie oprav místních komunikací ulic na sebe navazujících, tedy Lapač, Školní a Lány.

Zahajovali jsme na naše poměry megaprojektem všech zmíněných ulic, který vypracoval atelier Printes Přerov v roce 2018. Protože v době provádění stavebních prací na ulici Jabloňová byla právě ulice Lapač nejvíce zatížena provozem stavebních strojů, navíc byla část ulice rozbita zásahem do tamního kanalizačního řádu, který musel být správně dimenzován pro potřeby rodinných domků, rozhodli jsme se, že prvně bude rekonstruována právě Lapač. Práce prováděla společnost Sisko Přerov a náklady byly 5,3 mil Kč. Byla to komplikovaná akce, hlavně z důvodu, že jsme trochu předběhli společnost ČEZ, která v tu dobu teprve dopracovávala projekt uložení venkovního elektrovedení do země, a tak položení dlažby chodníků na této ulici bylo realizováno až o rok později, po ukončení kabeláže a postavení sloupů veřejného osvětlení.

Následovala rekonstrukce ulice Školní. Ta byla v celé délce rozšířena o plné dva metry a dostala červenou barvou vyznačené parkovací stání pro osobní vozy. Vyhnuli jsme se již kolizi s kabeláží ČEZu, také s veřejným osvětlením, to vše bylo realizováno v předstihu, stejně tak jako oprava tamní kanalizace. Určitou potíží bylo bezpečné zachování přístupu do mateřské i základní školy v době výstavby a později postavení nového oplocení v obou areálech. Ulice však nyní budí dojem téměř bulváru. Stavbu provedla fy. Cobbler, ukončena byla k 31. 12. 2021 a cena díla byla 7 094 704 Kč.

Jako chůze po bulváru může působit i první procházka po nově zrekonstruované ulici Lány. Tak to nazvali pracovníci fy. Swietelski obsluhující finišer před pokládkou



Práce na ulici Láňy

první asfaltové vrstvy. Vozovka je široká 8 metrů, což není ani obchvat Přerov–Domaželice a ani mnohé další státní silnice. Více jsem se rozepisoval o zamýšlené opravě už v minulém čísle zpravodaje, ale pro úplnost ještě dodám, že smlouva byla podepsána na částku 9 690 000 bez DPH. Předběžně máme avizováno obdržení dotace, snad ve výši něco přes 5 mil. Kč, ale nebudu předbíhat, přestože se práce chýlí k závěru, ještě nás mnohé může zaskočit či překvapit. Ale třídlíná sága Lapač–Školní–Lány spěje do finále. Přestože byla oprava vozovek finančně nemalým soustem, bylo nutno začít s opravami právě u těchto průjezdných ulic, protože kromě občanů na ulici bydlících, využívají je i jiní a také návštěvníci obce.

Myslím, že dobrý chod vyspělé obce je závislý na dobře fungující osobní přepravě. Proto i dále bude naší snahou zajistit co nejlepší a nejbezpečnější využití dopravní sítě obce k přepravě služeb a zboží a k cestování občanů za svými potřebami.

Petr Dostál

Setkání dechových hudeb v Dřevohosticích oslavilo třicátiny

Dechovka – to je život sám. Vše, co vychází z lidových tradic, přece musí být lidské a krásné. Naslouchejme této poctivé hudbě, tančeme a zpíváme si při ní, jako naši stateční předkové, kteří ji pro nás objevili. Prý je už dechovka na ústupu, že skoro nikoho nezajímá... Není to pravda. Každá vlna se jednou přežene a dechovka bude zase ve velké oblibě. Nechme ji žít vedle popu, folku, rocku a vážné hudby a skromnější časy brzy přejdou. Co je činěno s láskou a vírou v srdci, to nikdy nezanikne.

Lada Sigmund

A jak to všechno tehdy před třiceti lety vzniklo?

Setkání dechových hudeb založil v roce 1993 tehdejší starosta obce Dřevohostice **Ladislav Sigmund** spolu s velkým příznivcem a mecenášem dechové hudby **Pavlem Mráčkem**. Pochopitelně se přidaly i další osobnosti kulturního života v obci – **František Tkadlčík** – šel jsem s nápadem založit festival dechovek prvně za ním, čekal jsem, že se rozzáří a řekne, starosto, skvělý nápad, ale on řekl: „Ladø, na to nemáš“. Myslím, že žádnou jinou větou by mě pro založení festivalu nenadchl. Chtěl jsem to dokázat. A právě tyto věty jsem řekl i účastníkům slavnostního oběda, který v hostinci Na Špici obětavě uspořádal asi pro 20 spoluzakladatelů starosta **Petr Dostál**.

Bylo vzpomenuo i dalších velmi zasloužilých spoluorganizátorů, kterými bezesporu byli: **František Bednář**, **Miloš Kvasnica**, tehdejší místostarosta **Josef Kotek**, **Petr Mikeš**, **Libuše Kroutilová** i ostatní pracovníci úřadu, zastupitelé a také řada dalších nadšenců, kteří s organizací nezištně pomáhali. Poděkování patří také všem pokračovatelům, bez nichž by festival nemohl přežít tak dlouhou dobu. Zejména těmto lidem vděčíme za krásný dechovkový festival, kterému na střední Moravě nebylo a snad doposud není rovno.

Byl zvolen termín – poslední víkend v červenci, který se z důvodu nejstálějšího počasí drží dodnes. Často jsme se při propagaci našeho festivalu setkávali s omluvou:

Sobotní koncert
skupiny Fleret



„Nezlobte se, my nepřijdeme, to zrovna sušíme seno“. Nezapomenutelné byly první ročníky na našem náměstíčku, které vyvrcholily krásou a pohodou v nynějších prostorách zámecké zahrady.

A co říci dnešním, současným organizátorům jubilejního 30. ročníku Setkání dechových hudeb v Dřevohosticích? **Především je velmi důležité, že festival i když už trochu v jiné koncepci přežil.** Od původně tří denního a celovíkendového programu byl stažen na dva dny, když sobota patří nyní spíše popu nebo letos folku a mladým, ale nejen jim. Nedělní koncepce je jen částečně pozměněná a velmi dobrým počinem je mše svatá, která je sloužena před hlavním programem festivalu.

A jak to bylo letos při 30letém jubileu?

V sobotním moderním předkrmu 29. 7. 2023 zahrála vyhlášená folková kapela z Vavřinska **Fleret** a po ní při taneční zábavě vyhrávala skupina **Mistrál**.

Do nedělního programu se pořadatelé snažili zařadit kapely, které na našem festivalu hrávaly v minulosti nejčastěji, anebo v ní hráli či hrají muzikanti z Dřevohostic a blízkého okolí. Letos galaprogram zahájila Slovácká **Zdounečanka**, se kterou pravidelně hrává **Pavel Skopal ml.**, a po ní na pódium nastoupila **Moravská Veselka ze Sušic**, která stála u kolébky našeho festivalu a už dávno patří mezi nejlepší dechovky ze střední Moravy. Mezinárodní punc festivalu zajistila dechovka **Weidener Dorf-muzikanten z Rakouska**. Skutečným vrcholem nedělního galaprogramu byla **dechová hudba Zdeňka Gurského – Gloria**. S touto kapelou hraje a mohl hodně ze svého trumpetáckého umění ukázat dřevohostický rodák a patriot **Pavel Skopal** a také jeho syn **Pavel Skopal ml.** Bylo radostí sledovat, jak tyto kluci, v nichž koluje dřevohostická krev, hrají s těmi nejlepšími dechovkářskými muzikaty. Překvapením byla premiéra skladby **Pavla Skopala** s názvem Dřevohostická zvonice, kterou kapela zahrála hned 2x. Gloria tak nádherně zakončila jubilejní 30. ročník, který v jeho průběhu doplnila pěkná vystoupení **mažoretok TS Stars, dětí z místní MŠ a folklorního souboru z Dřevohostic**. Moderace patřila jako vždy zkušenému a osvědčenému **Karlu Hegnerovi**.

Tak viděl jubilejní ročník Lada Sigmund





Zahrada gurmánů podruhé

Když jsme loni poprvé zkusili udělat v zámecké zahradě přehlídku jídla, byli jsme mile překvapeni velkou účastí, proto jsme do organizace letošního ročníku vložili velké úsilí. Kromě jídla jsme opět připravili i doprovodný program. Hudební doprovod zajistila skupina Latino Band a Bolek s kytarou. O kulturní zážitek se postaraly tanečnice s Brazil show a vystoupení bubeníků Kubuku.

Zahrada gurmánů je ale hlavně o jídle a o vynikajícím jídle. Zástupci našich dřevohostických spolků i okolních obcí byli pečlivě připraveni a dali si záležet na svých kulinářských specialitách. Tentokrát měli všichni všeho dost – kromě cukrářky paní Martiny Kynstlerové, jejíž luxusní zákusky zmizely z lednice asi za hodinu, ale kroasany se pekly až do pozdního odpoledne. Navíc, kdo měl chuť na sladké, mohl navštívit stánek klubu seniorů, kteří měli velký výběr koláčků a moučniku i slaného pečiva. Rybáři měli svůj klasický repertoár, rybí polévku, kapří hranolky, makrely a uzeného kapra. Pionýři se opět pustili do sushi a dezertů. Stejně jako loni i hasiči vsadili na osvědčené téma, jejich poctivé hamburgery mají vždy úspěch, stejně tak hranolky z čerstvých brambor. Cyklo Dracy – Špica Food – měli vynikající až profesionální menu, kančí se šípkovou a mandlovou krocketou, spolu s předkrmem a čokoládovým dezertíčkem. Zvěřinové menu doplnili samozřejmě myslivci se svým tradičním zvěřinovým gulášem. Zástupci SRPD si připravili hlavně osvěžující nápoje a drobné pochutiny a dámy ze spolku Kratochvil se proměnily v krásné Indky a připravily nám dokonalé degustační menu – několik malých porcí v jednom z indické kuchyně, navíc děti potěšily ovocným salátem a zmrzlinou. Zástupci Bochoře měli zajímavé speciality, třeba klokaní sekanou nebo dábelké utopence. Tradiční šnečí farma představila svoje



kulinářské speciality, které také měly velký úspěch. Určitě jsem nevyjmenovala všechno, co bylo k ochutnání, protože letos toho bylo opravdu hodně.

K jídlu samozřejmě patří i dobré pití, limonádičky, sangria, míchané alkoholické nápoje, ale také výborné víno z vinařství Ředinových z Dolních Věstonic. O zajímavý zážitek se postarali barmani z Irish pub, kteří předvedli i profesionální barmanskou show. Aby nechybělo vůbec nic, prodával se i med.

Myslím, že letošní ročník se povedl. Byl perfektně organizačně připraven, nezapomnělo se ani na děti, byly připraveny nafukovací skákací atrakce. Z jídla si každý mohl vybrat, co chtěl, nabídka byla hodně pestrá a všeho bylo dost. Myslím, že mi dá za pravdu většina z necelých čtyř set návštěvníků. Takže jestli někoho odradil minulý nultý ročník, kdy jídlo brzy pochybělo, přijďte příští rok, protože to bude určitě ještě lepší než letos.



Michaela Roubalíková

Senioři v akci

Členové klubu seniorů se aktivně zúčastňují akcí, které pořádá nejen městys Dřevohostice.

- Neděle 30. července 2023 měla slavnostní atmosféru – Setkání dechových hudeb letos oslavilo třicet let. Na nedělní odpoledne si také náš klub seniorů připravil pro návštěvníky občerstvení. Členky napekly koláče a zákusky. Také jsme nabízeli kávu, domácí limonádu a víno. Potěšilo nás, že o naše občerstvení byl zájem a všem chutnalo. I když se objevil déšť, nic se nezměnilo na spokojenosti návštěvníků.
- Sobota 19. srpna byla pro každého, kdo má rád dobré jídlo a pití. V zámecké zahradě byl festival jídla a zábavy pod názvem „Zahrada gurmánů“. Dobrého jídla bylo velké množství. I náš klub seniorů byl přítomen. Členky opět napekly již oblíbené domácí koláče a zákusky. Při hezkém kulturním vystoupení a dobrém jídle proběhl příjemně téměř celý den.



- Dne 5. září jsme navštívili Olomouc. Na Floře se soutěžilo o titul „Babička roku 2023“. Sjelo se více než 800 seniorů. Soutěži se zúčastnilo 13 babiček od 60 let s pobytem v Olomouckém kraji. Účastnice se představily ve volné disciplíně a nechyběla ani módní přehlídka. Vítězka bude za náš kraj soutěžit na celostátní soutěži. Hezké odpoledne zakončil svým vystoupením zpěvák Jiří Korn.



- Klub seniorů Hradčany uspořádal 9. září 2023 na místním výletišti sportovně zábavné odpoledne pro pozvané kluby z okolí. Soutěžilo se v turnaji v petanque dvojic, v šípkách na terč a dalších zručnostních disciplínách. Sešlo se pět seniorských klubů. Nechyběla tombola a tradiční pohoštění. Po celé odpoledne vládla dobrá nálada.



za klub seniorů Božena Pokusová

Léto ve farnosti

Letní měsíce lákají krásným počasím ven a ne jinak tomu bylo i při slavení nedělních mší svatých. Několikrát jsme uspořádali malou pouť k našim vesnickým kapličkám, obvykle k datu zasvěcení jejich patronů. Místní dobrovolníci a samosprávy si



Čištění lustrů

zaslouží pochvalu za neustálou péči o tyto malebné stavby. Mše svaté pod širým nebem přilákaly místní obyvatele a podpořily pospolitost během pohodového nedělního dopoledne. Nejhojnější účast měla mše svatá sloužená na zahájení Setkání dechových hudeb v kouzelném prostředí zámeckého parku s poděkováním všem muzikantům a organizátorům „dechovek“ v uplynulých 30 letech.

O prázdninách se v kostele naplno rozběhla rekonstrukce elektroinstalace. Byly vyměněny nevyhovující elektrorozvaděče. Výměnu rozvodů provedli elektrikáři šetrně přes půdní prostory, aby nenarušili interiér a dokonce ani neomezili provoz kostela. V rámci opravy se rozhodlo o odstranění nevhodných svítidel a převěšení všech křišťálových lustrů. Tady nastoupily pečlivé ruce farníků – všechny skleněné dílky lustrů byly umyty, přeleštěny a sestaveny zpět.

Přátelské posezení ve farním dvoře jsme uspořádali poslední srpnovou neděli. Hudebního doprovodu se zhostili Křtomilští muzikanti. Děti dováděly ve skákacím hradu a na hřišti. K hodování lákalo pečené sele i sladké dobroty. Ve sklípku byla připravena ochutnávka vín. Všichni se dobře bavili a společně si i zazpívali.

FS



Odpoledne ve farním dvoře

Sbor dobrovolných hasičů Dřevohostice



V polovině měsíce září byly ukončeny soutěžní seriály v hasičském sportu na Přerovsku. Dovolte mi vás informovat o reprezentaci našich hasičů na soutěžních kláních.

Mladí hasiči byli úspěšní i v letošním roce

Naši mladší žáci se v letošním roce zúčastnili 13 soutěží Velké ceny OSH Přerov. Celkově se umístili na 6. místě z 15 soutěžních družstev. Dvakrát se umístili na stupních vítězů, z toho nejlépe se jim dařilo na soutěži v Soběchlebech, kde skončili na 3. místě časem 17,18 a v Partutovicích časem 17,80 skončili na 2. místě.

Naši mladí hasiči také prezentovali v disciplíně 60 metrů jednotlivci.

Mezi mladšími žáky se nejlépe umístili:

- Patrik Skříček na 8. místě s nejlepším časem 16,95 s
- Tobias Kotas na 9. místě s nejlepším časem 18,46 s
- Jaroslav Vavrys na 12. místě s nejlepším časem 18,61 s.

V kategorii starší dívky

- Lucie Mrtvá na 2. místě s nejlepším časem 13,27 s.

V kategorii starší chlapci

- Dominik Sehnálek na 4. místě s nejlepším časem 13,84 s.

Lucie Mrtvá a Dominik Sehnálek hájili naše barvy i na krajském kole v této disciplíně.

Dominik Sehnálek vybojoval 7. místo a po roce opět soutěžní dres mladých hasičů Dřevohostice stál na startu finále mistrovství republiky na 60 metrů.

V soutěžním poli 118 závodníků vybojoval 45. místo časem 13,00 s, když po selhání náradí mu nebyl započítán čas 12,52 s z prvního rozběhu.



Jménem SDH Dřevohostice bych rád poděkoval vedoucím a soutěžícím za reprezentaci sboru a městyse Dřevohostice v oblasti hasičského sportu.

V soutěžních kategoriích dospělých hájila dřevohostické barvy družstva žen a dorostu

Velká cena OSH Přerov hostila celkem 10 soutěží na území okresu. Naše ženy se celkově umístily na 7. místě z celkového počtu 11 soutěžních družstev. Nejlepšího umístění dosáhly na soutěži v Miloticích nad Bečvou, kde skončily na 3. místě. Svého nejlepšího času dosáhly na soutěži v Hustopečích nad Bečvou – 20,51 s a 4. místo.

Družstvo dorostu se taktéž zúčastnilo 10 soutěžních klání a celkově obsadili pěkné 3. místo ze 7 soutěžních družstev. 6krát se jim podařilo dosáhnout na stupně vítězů. Nejlépe se jim dařilo na soutěži v Černotíně, kde časem 19,37 s obsadili 2. místo.

Děkujeme našim soutěžícím za reprezentaci sboru a městyse Dřevohostice.



O pohár starosty městyse Dřevohostice

Již tradičně se poslední srpnovou sobotu sešla soutěžní družstva mladých hasičů v Dřevohosticích na jubilejním ročníku soutěže v hasičském sportu O pohár starosty městyse Dřevohostice. Do soutěžního areálu za hasičskou zbrojnicí se sjelo 15 družstev mladších žáků a 16 družstev starších žáků. Bohužel nám opět po roce počasí nepřálo a nepodařilo se odběhnout soutěž jednotlivců O pohár hasičského muzea Dřevohostice.

V požárním útoku ale nepřízeň počasí nemůže soutěžící odradit, a tak přes občasné dešťové přeháňky změřili na dráze svoje síly.

V kategorii mladších žáků si vítězství odvezlo družstvo ze Špiček s výsledným časem 15,38 s. Domácímu družstvu počasí nepřálo a s časem 28.10 s skončilo na 11. místě.

V kategorii starších žáků si v soutěžním poli 16 družstev vedlo nejlépe družstvo SDH Partutovice, kterému se u nás daří již tradičně a časem 13,42 s bralo první místo.

Děkujeme vedení městyse Dřevohostice za zajištění pohárů pro nejlepší soutěžní družstva.

*Pavel Mrtvý,
starosta SDH Dřevohostice*



K činnosti Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice

Již od prvních měsíců letošního roku jsme zajišťovali náš zájezd v neděli 24. září na jižní Moravu, která má jedinečně bohatou historii. Po zralé úvaze jsme se rozhodli pro návštěvu Muzea J. A. Komenského v Uherském Brodě – dále zhlédneme památky období Velké Moravy v Mikulčicích a v závěru zájezdu navštívíme Muzeum T. G. Masaryka v Hodoníně.

Počátkem měsíce srpna předseda spolku Zdeněk Smiřický na základě pozvání navštívil skvělou výstavu v Muzeu Komenského v Přerově – „Švédové na Přerovsku v roce 1643“, která nám přibližuje švédskou okupaci našeho území v době třicetileté války před čtyřmi sty lety. Výstava upoutá nejen ukázkami výzbroje, výtečným modelem hradu Helfštýna, ale i nálezem pokladu 2 390 zlatých a stříbrných mincí, které byly objeveny 23. 8. 1923 při bourání známé přerovské hospody u Jonášů v Bratrské ulici, jež musela ustoupit stavbě poštovního úřadu. Tento poklad mincí byl zazděný pravděpodobně též v době třicetileté války a patří k nejvýznamnějším nálezům mincí na našem území. Autorem této skvělé výstavy je Mgr. Zdeněk Schenk, archeolog přerovského muzea.

Dne 26. srpna 2023 se Zdeněk Smiřický a Jiří Zbírál zúčastnili vlastivědné vycházky s odborným výkladem zaměřené na poznání období lovců mamutů v Předmostí, kde



je Památník lovců mamutů. Odborný výklad Mgr. Zdeňka Schenka doplněný prohlídkou výstavy malého školního muzea v Základní škole J. A. Komenského v Předmostí byl velkým přínosem pro poznání pravěku.

Dne 1. září se zúčastnili Zdeněk Smiřický a Josef Sehnálek z Nahošovic již druhého setkání „Spolku hradu Nový Šaumburk“, který byl ustaven v Podhradní Lhotě u Rajnochovic. Spolek si vzal za úkol uchovávat a pečovat o zříceniny kdysi mohutného hradu v Hostýnských vrších a posílit turistiku v tomto prostoru. Budovatelem hradu, jež vznikl ve 13. století, byl olomoucký biskup Bruno ze Schaumburgu – velmi vzdělaný politik, diplomat a dokonce rádce českého krále Přemysla Otakara II. Hrad však později vyhořel a nebyl obnoven. Pozdější majitelé vybudovali o něco nižší menší hrad Nový Šaumburk. Byly zde objeveny velmi cenné archeologické nálezy a zakladatel spolku Tomáš Třetina zde v poslední době našel jedinečnou pečeť jednoho z majitelů – rytíře Zikmunda z Bítova. Setkání vlastivědných nadšenců, archeologů i pracovníků památkové péče ze Zlínského kraje i ze širokého okolí je vždy korunováno nádherným výhledem do valašského kraje. *Zdeněk Smiřický*



Dne 10. října 2023 ve věku 77 let zemřel pan Mgr. Zdeněk Smiřický, učitel, regionální historik, autor několika publikací, vlastivědný pracovník a neúnavný propagátor díla dřevohostického barokního hudebního skladatele Josefa Schreiera.

Pan Mgr. Zdeněk Smiřický byl po celý svůj život neodmyslitelnou součástí dění v Dřevohosticích. Byl zakladatelem a velmi aktivním členem Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice, pod jehož hlavičkou organizoval různé besedy, oblíbené vlastivědné vycházky po dřevohostických pamětihodnostech a také každoroční zájezdy po zajímavých místech naší země. Několik volebních období byl členem zastupitelstva i rady obce, také členem redakční rady Dřevohostického zpravodaje a jeho stálým přispěvatelem. *AK*

Výlet za poznáním

Na neděli 24. 9. 2023 vlastivědná společnost v čele s panem Zdeňkem Smiřickým připravila pro občany Dřevohostic výlet autobusem se třemi zastávkami na významných místech. Pan Smiřický, který celou akci zorganizoval, se jí nakonec ze zdravotních důvodů nemohl zúčastnit. Instrukce a vedení zájezdu předal panu místostarostovi Stanislavu Čížkovi.

Přihlášení účastníci zájezdu se sešli v neděli v 8 hod. na náměstí a vyrazili na cestu. První zastávka nás zavedla do Muzea J. A. Komenského v Uherském Brodu. Velmi milá a života Komenského znalá průvodkyně nás seznámila s vystavenými exponáty. Jedná se o moderní muzeum s interaktivními prvky. Mě nejvíce zaujalo výborně zpracované dílo J. A. Komenského Labyrint světa a ráj srdce. Mohli jsme si vyzkoušet i názorné pomůcky používané k osvojení učiva – prostě Komenského škola hrou.

Další naše cesta vedla do Památníku Velké Moravy v Mikulčicích. I zde byla domluvena průvodkyně. Ta 50 minut velmi zajímavě, zasvěceně a erudovaně hovořila o archeologických vykopávkách, kultuře, životě a odkazu Moravanů z doby raného středověku. Součástí areálu je i rozhledna, na kterou vystoupilo několik z nás. Nebylo jich mnoho, protože účastníky zájezdu byli senioři a vyšlapat 152 schodů bylo dost obtížné.

Třetí a poslední zastávkou bylo Muzeum T. G. Masaryka v Hodoníně. Navštívila ho asi polovina z nás. Ostatní podlehli kručení v břiše a rozhodli se ukojit hlad v blízké restauraci. Prohlídka muzea byla zase s průvodkyní. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí ze života T. G. Masaryka. Zhlédli jsme film o našem prvním prezidentovi, který pro potřebu muzea zpracovaly filmové laboratoře v Praze, a film není nikde jinde k vidění.

Odjezd domů se o hodinu opozdil, protože i my, co jsme absolvovali prohlídku muzea, jsme se chtěli posilnit na cestu zpět. Cesta k domovu ubíhala rychle za zpěvu známých písní. Zpívalo se možná i trochu falešně, ale s radostí. „Sláva nazdar výletu“ zaznělo ve 20 hod. na náměstí v Dřevohosticích. Mnozí z nás se už těší na další výlet za poznáním.

za účastníky zájezdu Jitka Sedlářová



Zábavné odpoledne s Dřeváčkem na téma Mimoni



V sobotu 2. září od 14 hodin, pro většinu dětí poslední prázdninovou sobotu, se v areálu zámecké zahrady uskutečnilo zábavné odpoledne na téma Mimoni. Pro děti byla kolem zámecké zahrady připravena stanoviště na výše zmíněné téma. Děti si mohly projít bludištěm u mimoňů, zastřílet vodní pistolí na Padoucha, zasoutěžit si ve slalomu raketáka Gru a užít si spoustu dalších zajímavých her a zábavy. Po splnění úkolů na děti čekala odměna a sladkost. Poté přijel děti nejen rozveselit klaun Prcek Pepíno, který měl pro menší i větší ratolesti připravený bohatý program zakončený nafukováním balonků v podobě zvířátek apod.

V průběhu odpoledne si děti mohly zařadit na atrakcích jako skákací hrad, zorbing koule ve vodě, nafukovací skluzavka nebo se také nechat zkrášlit malováním na obličej. Celou dobu nás také bavil svými kousky mimoň na motorce. Během celého odpoledne bylo možné zakoupit lístky do bohaté tomboly, čímž děkujeme nejen sponzorům. V kavárně se děti i jejich rodiče mohli těšit na bohaté občerstvení a voňavou kávičku. V prostorách zámeckého areálu se mohli návštěvníci občerstvit grilovanou klobáskou nebo hermelínem, smaženými domácími hranolky a pitím různého druhu.

Akce se uskutečnila za podpory projektu MPSV-Dřevohostice – Obec přátelská rodinám a dětem 2023.

Petra Valčuhová



Sokolský podzim



V září jsme opět zahájili další sokolskou sezonu. Většina aktivit funguje celoročně, dětské a mládežnické oddíly kopírují rozvržení dle školního roku, tedy se začátkem aktivit od září. Nabídka vyžití v naší tělocvičné jednotě je různorodá, vybrat si může opravdu každý.

- Pro nejmenší děti máme hojně navštěvované cvičení rodičů s dětmi, které je rozděleno do dvou skupin – předškolkaři, scházející se ve čtvrtek dopoledne a školkaři a mladší školní věk, ti mají svou hodinku v úterý odpoledne.
- Pro školu povinné nabízíme oddíl volejbalu s pondělními tréninky, oddíl házené se schází ve středu a v pátek, malí fotbalisti si kopou každý čtvrtek, stolní tenis má své pravidelné hodiny pro děti ve středu a taneční skupinka má vyhrazeno úterní odpoledne.
- V rámci Sokola funguje dětská skupina Dřeváček, které se intenzivně věnuje práci s dětmi, mládeži a jejich volnočasovým aktivitám.
- Pokud by vaše dítě chtělo vyzkoušet některou z nabízených aktivit, můžete kdykoliv kontaktovat trenéry a vedoucí oddílů a přijít vyzkoušet.
- Široké možnosti jsou i pro sportovní vyžití dospělých, máte-li chuť a odhodlání, určitě si najdete v rámci TJ svou oblíbenou pohybovou aktivitu, komunitu, skupinku, kde může aktivně trávit svůj čas.
- Pro děti i dospělé jsou k dispozici upravené tenisové kurty, multifunkční hřiště i hřiště na beach volejbal.



Jsme v rámci regionu jednou z velmi aktivních jednot, což je zřejmé i z počtu členů a oddílů, které jsou v rámci jednoty organizovány a aktivně na tomto poli působí. Sokolovna i sportoviště jsou celoročně využívány všemi složkami od malošků, přes pubertáky, aktivní sportovce až k našim velmi vitálním seniorům. Ti mají náš dík a obdiv za svou aktivitu, tvoří významnou součást naší jednoty. Jejich zodpovědnost, řád a osobní disciplína nám mohou být příkladem. Děkuji všem vedoucím a trenérům za čas a energii, vážím si jejich práce, kterou věnují dětem i dospělým. Obyvatelé našeho městečka jsou aktivní ve všech směrech veřejného života, proto nám dělá obrovskou radost, že i naše sportovní komunita má na tomto velký podíl, jde totiž o naše vlastní zdraví tělesné i duševní.

Nejsme zaměřeni pouze na sportovní aktivity, ale zapojujeme se i do kulturně-spoločenského života v městečku s mnohými dalšími aktivitami. Mezi podzimní stálice už patří Špacír pod hvězdami a Zámecké strašení.

Špacír pod hvězdami

Stejně jako již předešlé dva roky i letos jsme se vydali za setmění prozkoumat náš Dřevohostický les. Už jsme přemýšleli i o změně lokality, nicméně žádná jiná nenabízí tolik možností, tolik různých zvuků, které nás mohou cestou doprovázet. Je to prostě živý organismus a navíc, jak víme, je to les začarovaný, je v něm spousta bludných kořenů, v lese žijí hejkalové i bludičky, no a taky spousta lesní zvěře, která umí taky lehce vyděsit. Letos nám před špacírem trošku sprchlo, tak jsme se docela obávali o účast, nicméně překvapení na startu bylo veliké, protože se ke špacíru na trasu dlouhou 6,6 km vydala opět bezmála stovka odvážných účastníků. Možnosti lesních stezek a tras jsou téměř neomezené, tak jsme opět mírně pootočili trasu, začátek nebyl úplně jednoduchý, z příkrějšího kopečku se po dešti stala spíše skluzavka, kterou ovšem všichni bravurně zvládli a ze špacíru se nám vrátili ve zdraví a v plném počtu. Tradiční občerstvovací stanice pracovně nazvaná U Zajíčka opět k radosti všech malých i velkých potěšila účastníky lehkým občerstvením – burčákem, škvarkovkou i dalšími pochutinami a sladkostmi pro děti. Tady se nám vystřídali všichni účastníci, protože už dobře ví, že minout tuto zastávku bez povšimnutí by byla velká škoda. No a od Zajíčka už hupky dolů zpátky ke startu pro diplom a drobné odměny, pro špekáček a pak hajdy rovnou domů do peřin. Jak je vidět, les je naším oblíbeným místem ve dne v noci, a tak bude-li příležitost, potkáme se zase za rok pod hvězdami. Všem děkujeme za účast a hlavně za odvahu a odhodlání.

Zámecké strašení

Je tu podzim a s ním sychravé mlhavé večery, které jsou samy o sobě dosti strašidelné. A jak dobře víme, jednou do roka se v našem zámku a jeho okolí otevrou brány podsvětí a na zem se na chvíli dostávají prapodivné bytosti. Místní rodičové jsou tohoto data znali a hojně jej využívají k vyděšení svých mládat, dokonce jsou ochotni za tuto podívanou i zaplatit, neboť jejich veskrze mírumilovné pokusy o výchovu již koncem roku lehce pokulhávají a podepisují se nezřídká i na jejich psychice. Čas do příchodu Mikulášů, čertů a andělů, který se rovněž odpradávná využívá mimo jiné i k zastrašování lidských mládat, je ještě daleko, a tak jak je vidno, každá příležitost dobrá. Letos využil strašidelné stezky opět rekordní počet účastníků místních i pře-

spolních, což je ovšem pro nás dobré znamení, neb je jasné, že malí zlobivci a neposedové jsou všude a pohybují se i mimo naše teritorium. Přivázejí nám je i z menších či větších vzdáleností. Všechny prapodivné bytosti si natěšeně daly dostaveníčko jednoho říjnového pátečního podvečera, aby dětem předvedly svůj um a pochlubily se svými doupatky. Všechna strašidelná stvoření, ježibaba, čerti, umrlci, oběšenci a další bytosti měli co dělat, aby nápor malé lidské chásky vydrželi. Po pár hodinách je stav nerozhodný, děti vesele pobíhají a štěbetají, zatímco podsvětí se dostává do lehké letargie a začíná drápkem škrabkat a žádat o otevření brány domů, dolů. Jen aby je nedej bože vedení na zemi nezapomnělo, neboť lidská mláďata by je dozajista utahala a snad by i po čase hrozil zánik podzemní civilizace, což by byla nedozírná škoda,... hlavně pro rodiče.

Po pár hodinách brána zavřena, děti doma, rodiče znaveni. A my vždy rádi zaznamenáme z hlášení, že všechny bytosti dorazily v pořádku a bez úhony, a tudíž mohou celý rok nabírat síly do dalšího setkání. Mají náš velký obdiv za každoroční odhodlání vyjít na světlo ze svého poklidného podzemního podsvětí. Co my víme, možná je to takové malé výběrové řízení pro nové adepty...



Děkujeme všem, kteří akce pomáhají organizovat, každé pomocné ruce, děkujeme vedení městečka ze podporu a vstřícnost a v první řadě děkujeme vám, účastníkům, bez vás by to nešlo. Ať už budete trávit podzimní dny aktivním sportem nebo procházkou v lese, přejeme vám krásné pohodové podzimní dny.

Za TJ Sokol a spolupořádající Spolek Kratochvil Věra Obkráčilová

Tenisové turnaje v sezóně 2023

5. 7. 2023 „Rockový turnaj“ v oblíbené čtyřhře (premiéra) uspořádali Pavel Dostál a Lumír Vařecha. Zúčastnění hráči dobře pojedli, popili a samozřejmě s jistou nadšákou si zahráli při poslechu tak skvělých kapel jako Citron, Harlej nebo Traktor. O pořadí vůbec nešlo, byl to spíš přátelský sraz. V sousedních prostorách zámecké zahrady se totiž právě odehrával vyhlášený a dobře obsazený rockový festival „Dřevorockfest 2023“, takže bylo co poslouchat.

5. 8. 2023 „DSD Dostál open“ (31. ročník) Tradiční velmi dobře připravený firemní turnaj ve čtyřhře za účasti 10 párů. Výborné občerstvení i turnajová trička, vše v ceně startovného. Turnaj musel být na víc jak hodinu přerušen, ale počasí se umoudřilo a turnaj se zdárně dohrál.



Vítězové turnaje DSD Dostál open 2023 společně s ředitelem turnaje



Účastníci turnaje DSD Dostál open 2023

Výsledky:

1. Roman Roháček,
Veronika Chytilová
2. Petr Neděla nejml.,
Jan Sigmund
3. Filip Dostál, Jan Kubiček ml.
4. Pavel Dostál, Martin Koňařík

26. 8. 2023 „Lojza cup“ turnaj ve čtyřhře (14. ročník) oblíbeného memoriálu Lojzy Pořízka, který po všech stránkách dobře zajišťoval jeho nejmladší syn Radek Pořízek. Turnaje se zúčastnilo letošních rekordních 12 dvojic s tímto výsledkem:

1. Jan Kubiček, Petr Neděla nejml.
2. Jan a Veronika Chytilovi
3. až 4. Antonín Chytil, Jan Vlach
3. až 4. Marek a Aleš Hejnovi (Přerov)



Vlevo ředitel turnaje Radek Pořízek a vítězná dvojice Jan Kubiček s Petrem Nedělou nejml.

2. 9. 2023 „55+ veteránský turnaj“ Velmi dobře zorganizovaný turnaj, který řídil Pavel Novák a Karel Jakubál. Turnaje se zúčastnilo 10 čtyřhrových párů a výsledky byly takové:

1. Karel Jakubál, Josef Srovnal
2. Petr Dzielski, Pavel Novák
3. Antonín Chytil, Oldřich Šiška
4. Ladislav Sigmund, Jaromír Unger

16. 9. 2023 „Dřevo open 2023“ Nejstarší dřevohostický tenisový turnaj, který se hraje už od roku 1980. Tento přebor tenistů z městečka a okolí má letos tyto vítěze:

Dvouhra:

1. Petr Neděla nejml.
2. Jan Chytil
3. Marek Hejna

Čtyřhra:

1. Petr Neděla ml.,
Petr Neděla nejml.
2. Jan a Veronika Chytilovi
3. Marek Hejna,
Matouš Kubiček

*Sestavil a povětšinou
vytelefonoval
Lada Sigmund*



Něco málo o tenisových správcích

Tenis v Dřevohosticích bude za pár let slavit 50 let od svého založení v našem městečku. Zejména antukový tenis, který je právě u nás, si vyžaduje náročnou péči na údržbu hřišť. Zpočátku, zejména v 80. a 90. letech minulého století se udržovaly kurty brigádnicky členy oddílu. Tyto brigády povětšinou vedl otec zakladatel Ota Kubíček, který byl na všechny práce mimořádně zručný a s jeho koníčkem pro slaboproud a elektroniku zapojil různá speciální ovládání vodního postřiku, což v té době neměly ani daleko větší tenisové kluby na okrese. Ota starší už tu s námi pár let bohužel není, ale jeho správcovské schopnosti byly natolik vynikající, že někdy, když se s údržbou nyní potýkáme, tak smekáme před tím, kolik toho ten chlap stačil udělat a vylepšit. Naštěstí některé vlastnosti podědil syn Jan, který si s tou automatickou čerpadlovou technologií táty dovede poradit. Někdy mu vypomůže i mladší bratr Ota, který je profík vodo-topo, takže to kluci vždycky dokupy nějak dají. To byla zmínka o prvním správci a jeho synech – pokračovatelích.



Ota Kubíček st.

Na konci 90. let začal nějakou dobu spravcovat Antonín Mucha. Jeho sportovní minulost byla hlavně házenkářská. Já si ji bohužel pamatuji jen z povídaní, anebo později z uličních nebo veteránských turnajů. Tonda vždy patřil k nejlepším dřevohostickým hráčům tehdejší doby. Jeho takzv. vykláněčka byla pověstná a málokdo ji uměl. Dříve se u nás házená hrála na antuce, a tak Tonda tomuto povrchu velmi dobře rozuměl a udržoval několik let i naše kurty v dobrém stavu. Také už je dávno ve sportovním nebi, a protože jsem měl tu možnost s ním i nějakou dobu pracovat v navijárně, jak se říkalo opravně elektromotorů, tak si ho stále i lidsky vážím, i když už s námi dlouho není.



Antonín Mucha

Po Tondovi přebírá správcovskou štafetu Stanislav Gadourek, který kolem sebe seskupil rekreační hráče a vytvořil takovou dobrou a přátelskou partu starších hráčů a hráček, kteří mají tenis rádi, ale také se rádi baví, podebatují spolu o všem možném i nemožném a třeba i oslaví svá různá životní výročí a jubilea. Myslím si, že to je právě ten směr, kterým by se měl život starších sportovců ubírat. Neztratit chuť se pohybovat, ale ani bavit. A to právě Standa jako správce, ale zejména jako kamarád této party rekreatantů velmi dobře pochopil a uměl to s nimi. Už tady také pár let mezi námi bohužel není, ale my vždy s úctou na něho stále vzpomínáme a snad si i udržíme tu vzájemnou pospolitost. A i když nás ubývá, tak zase přichází noví, tak jak je to s koloběhem života.



Stanislav Gadourek

Závěrem je třeba zmínit také Jaroslava Jančíka, který s pomocí sponzorství zejména našeho velkého kamaráda a mecenáše Eduarda Sohliha a dalších nejmeno-

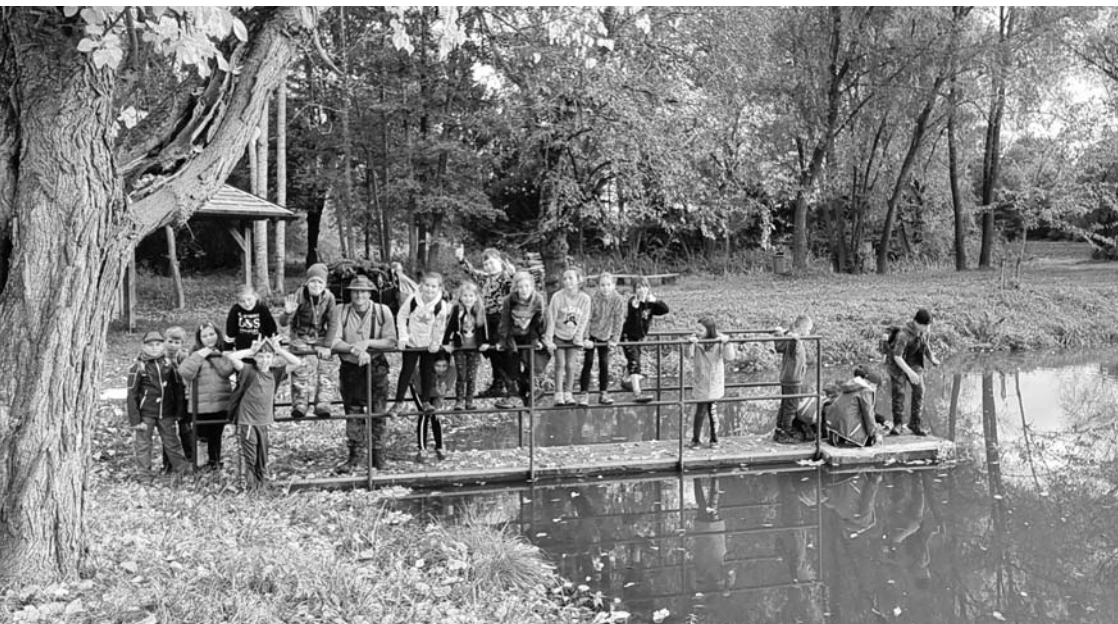
vaných firem a přátel našeho tenisu, ale také zejména svým osobním velkým pracovním nasazením po roce 2010 tenisový areál po všech stránkách zvelebil. Jarda a jeho rodina je stále mezi námi a určitě se bude ještě dál podílet na dobrém chodu klubu i v následujících letech. Chtěl jsem ho zmínit zejména pro jeho velké zásluhy na rozvoji areálu. Určitě by se dalo poděkovat i mnoha dalším, kteří se zasloužili o dobré jméno dřevohostického tenisového oddílu, ale o tom zas někdy jindy a při jiné příležitosti.

Před vedením našeho městyse nyní leží velký úkol, a to zlegalizovat klubovnu, sociální zařízení a sklad tak, aby stavby, které vznikly z nadšené a dobrovolné práce členů klubu, zůstaly i nadále sokolským majetkem. Věříme, že se to brzy podaří.

*Tak nějak to viděl a osobně od samotného začátku existence tenisového oddílu prožil
současný správce Lada Sigmund*

Výlet do neznáma

Blíží se podzimní prázdniny, tak přemýšlíme, že bychom alespoň jeden den chtěli strávit s dětmi. Jednak je trošku dostat ven, a také dostat ven sebe ze zajetých každodenních povinností. Když se tyto dva požadavky dokáží spojit, je to radost dvojnásobná. A že to bude trochu nestandardní, to je jedna z životních jistot. Do posledních chvílí je to výlet do neznáma, prostě víme, že chceme a moc nevíme kam, protože dostat takovou smečku „low cost“ někam za hranice katastru není úplně jednoduché. Víím, že k sobě mám za parťáka kastelána, tak mu důvěřuju, byť už víím, že mě to bude stát jedno nemalé překvapení. A taky že jo, trasu vymyslel a překvapení bylo taky, vážilo asi třicet kilo, táhl ho na zádech a já se při pohledu na naše cestov-





ní zavazadlo opravdu orosila. Nu což, já to nepotáhnu, co si sbalil, to si ponese. Nabalil si jen vše potřebné, truhlu, jídlo pro všechny děti, jídlo pro kačeny, jídlo pro pocestné, nůžky, nože, mlýnský kámen a dost možná i rozloženou lokomotivu. Tu jsme složit nestihli. Naštěstí se pan řidič nezalekl a naložil nás do autobusu všechny i s kastelánovic „příručákem“. Vyrážíme pěšky z Bystřice přes Ochozy, což jak jsem posléze zjistila, málokdo ví, kde je. Takže ať víte, z Bystřice na Rychlov, nad Křtomilí, Lipovou, to je ten směr. Když se nestrefíte, můžete skončit v Prusinovicích. V Bystřici se zastavujeme na zámku v informačním centru, nechali jsme se provést expozicí Napoleonů, protože ta se nás jako Dřevohostičáků také dost blízce dotýká. Potom chvilku rozhodn na náměstí, utratit co se dá, požitky jsou stejně důležité jako cesta. A pak se pomaličku vydáváme na cestu k domovu. Děcka jsou parádní, celou dobu si vystačí úplně sama, vymýšlí si vlastní program, zábavu. V Ochozech na pytláčku loví ryby, samozřejmě jenom jako, na klacek a špagát, ale děcka to překvapivě zabavilo na velmi dlouhou dobu. A když jsme tedy neměli moc štěstí s úlovkem, vytáhli jsme železné zásoby špekáčků a maršmelounů. Kluci dostávají důvěru a sekeru s mačetou a připravují nám holkám oheň. Sněženo a pokračujeme cestou dále. K mému překvapení i kastelán zná větu „já to tady znám“..., myslela jsem, že ztracení se v prostoru je má specialita. Ale směr dobrý, Prusinovice jsme minuli a už se vyloupneme z lesa nad Lipovou. Parádní výlet a děcka na obrovskou pochvalu, víte, jak to s nima je, všeobecně platí přímá úměra, čím větší blbost, tím větší radost. A v tomhle je na kastelána stoprocentní spoleh. Špinaví až za ušima jsme všichni, ani bílé mikinky a batůžky už tak nezáří, zato děcka ano. A tak po 16ti kilometrech jako poutníci ze Santiaga přicházíme k domovu. Odevzdáváme zablácené hromádky, ať si je rodiče doma trochu poupraví a i my jdeme spočnout. Díky za děcka, díky za důvěru, díky za nápady a příště zase.

Věra Obkráčilová

Prázdniny a začátek školního roku v MŠ Pramínek



Prázdniny se přehouply do nového školního roku nejen v základní škole, ale i mateřské školce. S velkým očekáváním nastoupilo našich 27 předškoláčků do 1. třídy základní školy. Jejich místa nahradily děti přijaté k předškolnímu vzdělávání při zápisu v květnu 2023. Jsou to z velké většiny děti z Dřevohostic ve věku mezi dvěma až pěti lety. Zájem o naši mateřskou školku neklesá, naopak sílí. I letos jsme při zápisu museli odmítnout velké množství dětí – zejména z okolních obcí. Rok od roku se schází žádostí více. Letos byla z kapacitních důvodů zamítnuta více jak jedna třetina z celkového počtu. Od září 2023 mimo dvě „běžné“ třídy byla otevřena třída pro děti 2–3 leté (jak je u nás již tradicí). Skladba personálu se lehce změnila, jelikož odešla za mateřskými povinnostmi paní učitelka Marie Zámečníková, kterou je třeba na čas nahradit. Přibyla nám „staronová“ paní učitelka Barbora Buchtová z Radkov, která už v naší MŠ před časem zastupovala na jeden školní rok.

V době prázdnin školka nezažila. Bylo opět potřeba investovat úsilí, čas a peníze do oprav a renovací. Jedna potěšující událost přibyla do nového školního roku, a to schválení více než 500 tisícové dotace. Žádosti jsem zpracovávala a podávala ve druhém čtvrtletí r. 2023. Tyto peníze poslouží jak investicím do vybavení, poznávání (výlety, mimořádné akce), tak i dětem a personálu v podobě dalšího pracovníka, který bude pomocnou silou k dětem.

Co se týká renovací a oprav: ve třídě v suterénu byla provedena oprava podlahy, která má sklony vlhnout. Provedlo se odvlhčení, desinfekce a také se zde pořídil nový koberec. Došlo i na dlouho plánovanou renovaci dvoukřídlých dveří do školní jídelny. Po několika letech jsme nechali vymalovat kuchyň s jejími součástmi a hlavní



chodba vyměnila žlutý kabátek za modrý. Tuto jsme ještě ozdobili rámovanými obrazy s velkoformátovými fotografiemi z folklorních vystoupení.

Jedno vystoupení se mimo jiné uskutečnilo také v době hlavních prázdnin, a to na třicátém výročí Setkání dechových hudeb na zámku v Dřevohosticích. Zúčastnila se sice hrstka dětí (jsou časy dovolených a ne každý měl možnost přijít). S dětmi jsme nacvičili choreografii na 6 lidových písní s tematikou: „Co naše babičky uměly a jak žily“. Pomohla nám i studentka pedagogické školy slečna Světlana Jarolímová, která si naši MŠ oblíbila při konání pedagogické praxe. Byla velmi ráda za možnost stát se součástí našeho vystoupení. Museli jsme se s dětmi sejit i v době prázdnin, připravit kroje, organizaci a jiné. Není vše jen to, co vidí divák na podiu. Vždy tomu předchází mnoho příprav, času a úsilí. A samozřejmě na začátku musí být vůle chtít. Bez ní nejde vůbec nic. Tímto chci poděkovat nejen Světlance, ale i svým kolegyním Ivaně Tallové a Zdeňce Peichlové, které se se mnou podílely na této dovolenkové akci. Obzvláště, když lilo a lilo a už už to vypadalo, že nám vystoupení zruší... Naštěstí se tak nestalo.

V měsíci září děti doslova prožily ve školce krásnou loutkovou pohádku O kocourovi v botách ve zpracování paní Michaely Borošové, která je ve svém oboru kapacitou. Děti byly naprosto uchvácené. Skvěle provedené loutky, kulisy a přednes paní loutkářky.

Zpestřením pro děti se budou stávat studentky pedagogické školy v Přerově na celoroční praxi v naší MŠ. Jelikož máme dobré jméno a výborné výsledky, dle slov SPgŠ,



škola s námi každoročně navazuje spolupráci. Každé pondělí se děti 3–4leté ve třídě uč. Peichlové a uč. Opletalové budou potkávat s mladými slečnami, které si pro ně budou připravovat nová překvapení. Souvislou (měsíční) praxí už prošly studentky čtvrtých ročníků SPgŠ ve třídě 2–3letých dětí pod patronátem uč. Jany Šimčíkové, Bc. a 3–4letých dětí uč. Zdeňky Peichlové, Bc.

A co přijde dále? To kdybychom věděli :) Vždyť na životě je právě zajímavé to, že nevíme, co zítra přijde. Tedy se budeme těšit z nových dnů, které nám přináší mnohá překvapení.

Ilona Zapletáková, ředitelka MŠ Pramínek

Ze základní školy

Nous aimons les vacances. We like holidays.

Kdy se děti těší do školy? Přece o prázdninách! Letos se z družiny ozývala angličtina a francouzština, protože oba příměstské kempy ovládly kromě her, zábavy a legrácek hlavně cizí jazyky. O zajímavou výu-



Domečky pro skřítky



Nous faisons du sport

ku se postaraly vedoucí obě slečny Kateřiny a paní Eva.

Dva týdny péče o naše žáky byly hrazeny z programů Komunitní práce v MAS – Partnerství Moštěnka I a Národní plán obnovy, a tak jsme potěšili i rodiče, protože cena táborů byla velmi vstřícná. „Bonjour!“ „Hello!“ chlubily se děti, jak jim to šprechtí. Jen v poledne se vrátily k mateřštině: „Hurá, oběěěě!“ NK



Prázdniny se bez pořádného doupěte neobejdou

Spolupráce 1. a 9. tříd

Milí čtenáři,
chcete-li se dovědět něco z dění v naší škole, nakoukněte do tohoto článku, poodhalíme vám, jak spolupracují „velcí“ deváťáci s našimi „nováčky“. Prváčků je letos opravdu hodně, z čehož máme samozřejmě radost, čím více chytrých hlaviček nám z nové generace vyrostе, tím lépe. Ale zatímco my jsme ostřílení a ve školním prostředí se pohybujeme jako ryba ve vodě, prvňáka poznáte na první pohled. Ostýchavě



postává na chodbě, usilovně a vroucně se loučí s tatínkem, který jej do školy dovedl, nebo tahá maminku za rukáv a se slzami v očích ji prosí, že chce domů. Takový je ale obvykle jen první týden prváčků, většina dětí se rychle sžije s prostředím a díky paní učitelce a zajímavým úkolům si rychle zvyknou.

Aby pro ně přechod ze školy do školy byl ještě přirozenější a příjemnější, máme ve škole nastavený systém spolupráce prváčků s deváťáky, kteří se rádi malošků ujmou. I letos si každý deváťák vybral „svého“ prvňáčka, kterého může každé pondělí navštívit v jeho třídě a třeba si s ním pohrát. A aby hraní bylo ještě zajímavější, připravily si dvě deváťáčky pro prvňáky dárek, na kterém pracovaly ve svém volném čase přes prázdniny. Vyrobity takový domeček pro panenky, ve kterém by snad chtěla bydlet každá Barbie se svým Kenem. Posudte sami, jak máme šikovné holky. Třebaže je naše spolupráce teprve v začátcích, doufáme, že se prvňákům bude ve škole líbit a že společně zažijeme spoustu dobrodružství.

vaši deváťáci



Branně-turistické dny

Brzy po začátku nového školního roku – na úterý 12. září – bylo nahlášeno celodenní přerušení dodávky elektřiny ve velké části Dřevohostic. Protože to zasáhlo i základní školu, naplánoval pan ředitel pro všechny třídy branně turistický den.

Hned se začátkem školního roku dostali žáci **1. a 2. třídy** možnost lépe se poznat a prožít spolu příjemné dopoledne mimo školu. Příležitost nastala v podobě sportovně-turistického dne s vycházkou do Dřevohostického lesa a na obecní chatu. Cestou děti nacházely a poznávaly řadu přírodnin a rostlin, seznámily se s různými druhy map a buzolou, zkusily si obvazovat a přenést „zraněného“ kamaráda a zbyla i chvilka času postavit skřítkům v lese domečky.

V lese bylo krásně příjemné a dopoledne nám rychle uběhlo. Zpáteční cesta do školy byla trochu únavnější,





protože sluníčko pěkně letně hrálo, ale ve škole již na prvňáčky i druháčky čekal oběd a trocha zaslouženého odpočinku ve školní družině. *M. Čechová*

V úterý 12. 9. nešla elektřina, proto se všichni žáci naší školy zúčastnili vycházky do okolí Dřevohostic a do Hostýnských vrchů. Každá třída měla určenou trasu a cíl.

Naše **5. třída** se vydala pěšky po lních cestách z Dřevohostic do Bystřice pod Hostýnem. Začátek trasy byl od školy proti proudu Bystřičky s první zastávkou u rybníků, odkud jsme pokračovali po betonce směrem k Lipové. Cestou jsme se učili orientovat podle mapy, ale také pomocí mobilu, určovali jsme světové strany, ukázali jsme si práci s buzolou. Vydali jsme se na jihovýchod směr Lipová a Křtomil. Silueta sv. Hostýna na obzoru se zdála na konci rovné po lní cesty jako daleký cíl,



i když celková délka trasy byla jen asi 8 km. Paní učitelka zařadila pro zpestření cesty i k zopakování učiva českého jazyka hádanky na vyjmenovaná slova a za nejrychlejší správnou odpověď jsme sbírali kolíčky. Zopakovali jsme si také násobilku, ale i živou a neživou přírodu. Cesta nám takto velmi rychle ubíhala.

Jako bonus jsme se podívali do výroby a prodejny nábytku v Rychlově, kde jsme se posilnili svačinkou, doplnili zásoby vody, protože sluníčko hodně hřálo a voda už většině z nás došla a nabrali jsme sílu na zbytek cesty. Další naše cesta vedla kolem hřiště se cvičebními stroji, všichni jsme si s radostí zaposilovali a protáhli těla, ale také došlo na procvičení první pomoci.

Závěr cesty kolem továrny TON Přerovskou ulicí k náměstí byl už v úmorném vedru. Pomohl nám nákup minerálky a nanuků v místním obchodě Lidl. Moc se nám všem líbilo nakouknout do hračkárství na náměstí. To už byl čas k návratu zpět – tentokrát autobusem – z Bystřice do Dřevohostic tak, abychom stihli oběd ve školní jídelně. Akce se nám všem moc líbila. *žáci 5. třídy a paní učitelky Tvrdá a Kubálková*

... aneb cestou necestou, polem nepolem a jet malotraktorem nás ke konci chtělo více :)

Nepůjde elektrína? Co budeme dělat? Coby, půjdete ven! rozhodl pan ředitel. A už to svištělo, všechny třídy se společně s učiteli shromáždily před školou, kde obdržely mapu a pokyny. Takže i my, **šestáci**, jsme vyrazili na trasu ... aneb po modré. Na-



dšení bylo veliké. Děti nasadily tempo, vždyť těch pár kilometrů je pohoda... pohoda končila slovy: Nemůžu! Přestávku! Pít! Horko! Slunko! (tato slova používala i paní učitelka, nebojte se, v rámci zachování morálky si je pronášela v duchu :).

Na trase jsme si vyzkoušeli řadu úkolů týkajících se první pomoci, co dělat při bouřce, když se ztratíme v lese a další. Děti všechny úkoly plnily na výbornou – paní učitelka byla spokojena, že v případě jejího kolapsu se o ni děti postarají :).

Děti byly z branného dne nadšené a klidně si ho prý zopakujeme znovu, neboť jako správný pedagog jsem děti nevezala na všechna místa, ať se mají příště na co těšit. Závěrem bych chtěla poděkovat i dobrovolníkům, kteří se v Lísné starají o studánku, neboť díky ní jsme „neumřeli“ žízni.

Klára Klimecká

Dne 12. září 2023 jsme se zúčastnili se žáky **7. třídy** branně-turistického výletu. Akce proběhla dle původního naplánování s mezizastávkami, na kterých byly plněny úkoly teoretické a praktické části. Ráno jsme společně vyrazili od školy, dále se vydali kolem ZD a cestou jsme pozorovali okolní krajinu a zařadili znalosti místního toku a poznávání rostlin.

V areálu hřiště Křtomil byla přestávka na občerstvení, oddechový čas pro žáky a následovala práce s mapou, buzolou a orientace v prostoru podle mapy a v terénu. Další část cesty byla vyplněna zastávkou u studánky a v lese u kříže Bílavsko, kde jsme si připomněli zásady bezpečného chování v přírodě za mimořádných situací jako je nepříznivé počasí. Následovala cesta k určenému cíli (hájenka Ochozy), kdy žáci měli možnost zopakovat si prvky první pomoci, např. transport zraněného.





Při zpáteční cestě jsme se zastavili na relaxační pauzu v místě – přístřešek Bílavsko a povídali si o zvířatech a ptactvu, kteří mohou být obyvateli našich lesů. Poslední zastávka následovala opět na hřišti v Křtomili a žáci si znovu vyzkoušeli část ze znalostí poskytnutí první pomoci, např. obvázání zraněného zápěstí. Zbytek cesty jsme si povídali o průběhu celé akce, která byla i přes náročnost trasy v terénu a v horkém počasí veskrze kladně hodnocena všemi účastníky. Ke škole jsme dorazili v plném počtu a s chutí jsme slupli obědové kovbojské fazole. *Petra Bartušková, tř. uč.*

Tak jako loni, tak i letos se naši **osmáci** účastnili výukového dne v přírodě – Tesák – Kelčský Javorník – Chvalčov. Stalo se tak 12. 9. 2023, kdy ve škole nešla elektřina a venku bylo naprosto krásně.

Letos byl tento den nejen výukový – zeměpisně a přírodopisně laděný (práce s buzulou a mapou, topografie, orientace v terénu, pozorování okolní přírody, poznávání rostlin a zvířat), ale i branný, a žáci si tak zopakovali i základní pravidla první pomoci při úrazu na horách, transport zraněného, ukrytí v přírodě před nepřízní počasí či jak si poradit, když zabloudíme. Bylo toho hodně, ale my jsme to všechno zábavnou formou zvládli, i když nás nožičky malinko bolely, byli jsme ale spolu, navzájem se povzbuzovali a společně zase něco překonali. Kéž by bylo takových dní více :)...
Jana Kyndrová



Reportáž ze školní družiny

Novinka s hodinou řízené činnosti v družině přináší skvělé výsledky. Po prvním měsíci školního roku můžeme říci, že si čas v družince užíváme. Když máme totiž možnost soustředit se společně na hodinovou aktivitu, má to smysl. Jen si představte, že se všichni přesuneme do kuchyněk a společně vaříme. Nikdo neodejde po 10 minutách nebo po 30 minutách, ani po dalších 5 minutách. Celou dobu se soustředíme na vaření a dotáhneme jej do konce.

Každý den činnosti střídáme a strávený čas je tak pěkně pestrý a zároveň provázaný. Příkladem může být to, že v pondělí při pohybové aktivitě vyrazíme na procházku, kde pozorujeme na zahrádkách rostoucí plodiny k vaření, v úterý při výtvarné aktivitě vyrábíme vlastnoruční kuchařku, ve středu při jazykové literární činnosti mluvíme o oblíbených pokrmech a zapisujeme recepty do vytvořené kuchařky. Ve čtvrtek při pracovních činnostech vyrazíme do kuchyněk a tam si naše oblíbené pokrmy uvaříme a pěkně sníme.

Máme za sebou také první mini výšlapy. Děti si vybraly oblíbená místa, kam rády chodí, a během pobytu v družině k nim namalovaly plakátek, sepsaly reklamní leták, prezentovaly a zvaly své spolužáky k navštívení těchto míst, dále vyrobily katalog jako z cestovní agentury a nakonec na samotný výšlap vyrazily. Zvládli jsme místní ryb-



níky a zámek. Další tipy našich turistů míří do Dřevohostického lesa, Křtomile, Turovic, Nahošovic nebo Šišmy. Na tato místa budeme potřebovat více času, sil a den předem si v kuchyňkách připravíme svačinku! *Andrea Blatáková, vychovatelka*

Cyklopouť ku sv. Kryštofovi 2023 – už pojedenaťé

Pěkná cyklistická tradice zdárně pokračuje. K naší zvoničce sv. Kryštofa, patrona všech poutníků, přijelo letos v neděli 17. září rekordních přes 40 cyklistů, kteří se navzájem pozdravili, krátce podebatovali, udělali ve 14 hodin společnou fotku a předtím než se rozjeli, tak jim za skvělou účast poděkovali zakladatelé této akce Zdeněk Krutl a Lada Sigmund.

Zvonička, která je usazena na krásném místě rusavských Grapů s výhledem hned do několika údolí, bude chtít příští rok opět nový nátěr. Moc se nám líbí tohle nádherné místo a snad by mohli cyklisté i ostatní poutníci přinášet k patě sloupu více kamenů aby se její konstrukční prvky ještě více zahalily. Letos ke zvoničce kromě cyklistů z Dřevohostic přijeli i cyklisté z Turovic, Prusinovic, Buku a Přerova.

Ti, co na výlet vyjždí o něco dříve, tak se zastavují občerstvit na Brusence nebo v Obecní hospodě na Rusavě. Nejvíce cyklistů se však poslední dobou zastavuje na dobrou polévku a pívko v hospodě u kostela, která nese název Na zelené. Tato hospoda je od cíle vzdálena jenom něco přes kilometr, ale pozor, ten je strmým stoupáním nahoru po žluté turistické značce (ŽTZ) a nedá vám nic zadarmo. Nechte si na ten kousek aspoň 20 minut! Pokud chcete po setkání u zvoničky pokračovat vzhůru na sv. Hostýn, tak musíte dát ještě poměrně dlouhé stoupání. Odměnou vám bude zastávka na jednom z nejkrásnějších poutních míst na Moravě a potom dlouhý sjezd (oparně!) do Bystřice pod Hostýnem a pak ještě zbývajících 7 km na základnu, což je cyklohospoda Na Špici. Je to už ale pohodová cesta stále z kopečka a s myšlen-



kou příjemného osvěžení mezi kamarády to jde doslova samo. Je vždycky dobré se na sjezd přiblíci a pro jistotu zapnout všechny blikáčky, co na kole máte.

A ještě pozvánka na další cykloakci, letos už poslední, kterou pořádají v sobotu 4. 11. 2023 DR.A.CY. Je to pravidelná Špicová vyjížďka s názvem Poslední švih (rozloučení s letošní sezónou). Odjezd bývá kolem 10:30 hod. od Špice a asi už je nutné počítat s dobrým oblečením. Otočný bod je ve Vojtově hospodě v Chomýži, na základně pak dobré občerstvení, tombola a pohoda až do pozdních hodin.

Všem přejeme hodně krásných chvil na kole i v roce 2024 – Zdeňka Krutíl, Pavel Dostál a Ladě Sigmund.

Zdrávi dojeli a usmívají se na sebe

Na kolech na Turzovku

Jako každý rok jsme se vydali na Turzovku k uctění památky pana Františka Zlámala.

Na kolech jsme vyrazili na Turzovku, trasa byla volná,
slunce svítilo na cestu, co nám byla známá.
Turzovka nás letos opět lákala,
po roce zase k sobě volala.

Kola nám šlapala, kilometr za kilometrem ubíhal, bleskům, hromům, kapkám každý z nás uhýbal. S partákem po boku smáli jsme se a zpívali, sluneční paprsky na svých zádech chytali.

Příští rok pojedeme zas,
budete vítáni všichni z vás.

S pozdravem Jitka a Pepa Horákoví

Letošní jediní dva odvážní Jitka a Pepa Horákoví se nezalekli špatného počasí a vyrazili na tradiční cyklovýlet na Turzovku



Sviští stezkou *aneb* Milky na tripu

Je sobotní poledne, první den naší vysněné alpské dovolené! Vracíme se z dopolední části výletního dne s tím, že si dáme něco na zub a vyrazíme na část odpolední, a to lanovkou na ledovec, který máme přímo nad hlavou. Dojíždáme v klidu polévku, vtom přichází pan domácí a hned po standardní otázce, kdy budeme měřit hrudníky, pasy a boky k zápisu do ubytovací knihy, se ptá, kampak máte namířeno odpoledne? No...chceme jet lanovkou nahoru, přizvedneme obočí a vytočíme hlavu směrem k zasněženému ledovci. „Hm“, zahluobá...„Tak to abyste si trochu pohly, poslední lanovka dolů jede o půl čtvrté, plus cesta nahoru, to máte bratru asi půl hodiny, abyste to všechno stihly. A rada na závěr, holky, a do hor se chodí zrána, že“. No jasný, v pohodě, myslíme si svý...načež tedy dojíždáme v horkém dni horkou polévku a to ještě netušíme, že další horké, až žhavé chvíle teprve přijdou. Jdeme tedy jen na otočku, nebudeme tahat tolik věcí, rychle přebalujeme své batohy nalehko, ven létají svačiny, náhradní oblečení, no pití tam pro jistotu necháme.

S břichem plným polévky si rázným krokem, místy až skoroběhem vyšlápeme k lanovce. Kupujeme lístek a nasedáme spokojeně do první části lanové dráhy, otvíráme prosecco, někteří se kochají, jiní klopí zrak, aby se kochat nemuseli. Na kopci vysedáme z černé a přesedáme do červené kabiny a jedeme se kochat druhou částí. I tou se nám zdárně podařilo odbavit a přesunout se o hodný kus dále, pod vrchol ledovce. Tady trošku zapózuujeme, uděláme si krásné fotky a mrkneme na významně se tyčící třetí část lanovky vedoucí až k bílé peřině na vrchol třítisícovky. Dáme to? Jasně, dáme, když už jsme tady...

Tak jo, téměř poslední lanovková kochačka tohoto dne, byť máme lístek i zpáteční, ale to ještě netušíme, co všechno přijde a že ho vlastně asi nevyužijeme. Hory se tváří majestátně, my máme kyslíku zatím ještě dost, takže se zatím taky tváříme snad trochu státně, vysedáme na konečné a šup rovnou do srpnového sněhu, sem tam fotka, počasí přeje, takže? Dneska by to šlo. Jdeme úplně nahoru? Jasně, jdeme... když už jsme tady...

Na svahu pod vrcholem míváme burky ve vypůjčených sněhulích a na sáňkách, malí arabáčci možná poprvé v životě vidí to, co my už doma koncem února snad ani vidět nechceme. Tak ať si to užijí. My ještě pár koků a už jsme tam, severní pól dobyt!



A tak se kocháme, zase fotíme, zasněžené vrcholky hor jsou neskutečně krásné. Z našeho romantického snění nás vytrhne zřízenec, který si významně ukáže na hodinky, a z gest pochopíme, že pro dnešek šlus, konec, zavíráme, nasedněte do lanovky a hýbaj domů baby čertovy. A tak zase sedáme do lanovky a snášíme se o „patro níž“, kde mě napadá spásná myšlenka a vyřknu, jak se zdá, dosti zásadní větu tohoto dne: „Holky, mě je blbý jen tak jezdit lanovkou, já bych si tu horu chtěla trochu zasloužit“. Nevím, zda jsme pocítily lehounké zachvění hory, možná i trochu zabouřila, ale jak jsme byly romanticky naladěny, neslyšely bychom ani lavinu pod nohama, takže předpokládám, že hora se právě zasmála a koutkem špitla: „Zasloužit, děvče, by sis chtěla? Tvé přání je předem splněno, no tak prosím, prosím, jak je libo, holky, pojdte do toho“. Žádné z nás nebylo proti si to trochu užít, nebo to aspoň žádná neřekla nahlas. Tak se začínáme snášet ke střední stanici lanovky. Hopkáme si, tu kytička, tu kamínek, tu pramínek, tu fotečka, hupky dupky, srandičky, srandičky, ale co to? To už je tolik hodin? No, zdá se, že odjezd poslední lanovky už trochu nestihneme, když vtom učitelka zavelí: „Běžíme, ať to stihneme!“. Učitelky se musí poslouchat, tak běžíme, ať to stihneme, prozření ale přichází zanedlouho, běžet nepomůže, stejně to nestihneme, a tak padá druhá osudová věta: „Půjdeme zkratkou“. Počáteční krása, dobrý, kytička, kamínek, pramínek se posléze mění na doprdr.. šutr, další šutr a bacha sráz, chytني se sem, bacha kámen, tady ti ujede noha, ale to dáš. No jasný, kousek to snad ještě dám. Právě mi vytanulo v mysl, že jsem se vloni bála na feraty s jištěním, tak máš letos děvče feraty bez jištění. Chvilčkama už jedem raději po zadku, nad hlavou nám sviští lanovky, kdoví v kolika arabských rodinných albech z dovolené budeme, protože pakliže nás někdo zahlédl, určitě nás též vyfotil s vidinou toho,

že ty čtyři tečky budou jistě ráno na titulní stránce Allgemeinezeitung! Terén se přiosťruje a jistou půdu pod nohama už ztrácíme všechny, jde do tuhého, žádná nemluví, žádné srandičky, na kytky a fotky už zvsoka kašlem. Přestože se všechny snažíme, docházíme k místu, kde jsme naznaly, že dál to nedáme, pakliže si jej nechceme vybrat jako místo posledního odpočinku, na což se ještě tedy žádná z nás necítí. Padá rozhodnutí, kterého jsme se všechny obávaly, byť je mi jasné, že jsme ho posledních pět minut všechny čekaly. Co sis pracně slezla, to si zase pěkně vylez!! Vracíme se. No ty vole! Jinak se to popsat nedá. Prohrábne se, zabereme a zdá se, že máme šťastný den, protože se nám podařilo vyšplhat se zpátky na cestu. Byť jsme asi 2500 m nad mořem a kdovíkolik hodin od domova, jsme šťastné jak Venclovský, když přeláhal Lamánš. Slova díky a vděku neberou konce, dolů už pokorně řapkáme po cestě. Cesta se klikatí a my pod sebou stále vidíme pohybující se kabiny lanovky, přestože už dávno měla odpočívat někde v depu. Tak svítila naděje, že se třeba ještě dočkáme a svezeme se s posledním sudem piva nebo balíkem tatranek, které si třeba stanice mezi sebou předávají. Přidáváme do kroku, ale málo platné, 5 minut poté, co dojela poslední kabina, přicházíme na místo, které vypadá, že tam snad nikdy nikdo nebyl. Nevím, jaké čáry a kouzla místní umí, ale v pěti minutách je vylištěný kopec, všude zátarasy a my čtyři dobrodružky jen lačně koukáme po jakémkoliv živé duši. Ta tu ale není... Po sobě vyšleme pohled a na základnu vysíláme zprávu „ujela nám lanovka, ztratily jsme se“ ne, fakt si neděláme srandu. Nemáme vodu, nemáme svačinu, jsme kdesi na kopcu trochu vyšším než Hostýnky, dolů se bojíme i podívat, ne tak sejit, a co teď s tím. Jedna z nás sbírá odvahu a telefon a volá muže. Nevím, jestli je dobré takovéto zprávy hlásit mužům, protože v důsledku pak nevíte, zda se o vás bojí nebo doma bouchá šampaňské. Načež získáváme kontakt na našeho domácího, kterému hned voláme s pokorným dotazem: „Dobrý den, jsme u lanovky, která nám ujela, je půl šesté, myslíte, že je reálné dostat se živé a zdravé dnes po svých dolů?“ Padne i odvážná otázka, jestli se sem nedá přijet... ne, ne nedá. Po chvíli přemýšlení se ozve: „Dám vám kuchaře“... „Ahoj, tady je Radek“. „Ahoj Radku, jsme tak trošku ztracené, tak trošku na kopci, a tak trošku dost vysoko, jak to vidíš?“ „No holky, je to reálné, to dáte, ale bude vás to hodně bolet“. A kluk, světe div se, měl pravdu. Nastínil cestu – po červené, ale jak zjišťujeme, v Rakousku žádná jiná, než červená zdá se není. Za mostem doprava, u borovice doleva a od salaše rovně. No, dobrá, nějak to dáme. Ještě že máme své pohárky na víno, no jo, vlastně nemáme víno... Naštěstí ještě nemáme trička s nápisem „jsem princezna, vole“, ty by byly dnes dost trefné a dost trapné. Nastavíme mapy a vydáváme se za druhou část dobrodružství. Úsměv i srandičky se vrací, protože zdá se, že máme každá v životě ještě nějaký úkol, protentokrát jsme ušetřeny. Stezku k domovu jsme našly, a tak už jen hurá dolů. Vtom se ozve alarm, ale ne, co by tady dělal alarm, když tady nikdo a nic není. Rozhlédneme se a před námi divoce píská a gestikuluje svišť „Co tady proboha jako ženský děláte? Tady už od pěti nikdy nikdo není, nedělejte nám tady v tom binec, alou domů a víckrát ať vás tady nevidím“. „Ne neboj, neuvidíš“, svorně slibujeme. Obloukem obcházíme sviště a už se zase kocháme. Cesta bude dlouhá. Mijíme pasoucí se krávy a jedna z nás po návratu přiznává: „Přemýšlela jsem, že kdyby bylo nejhůř, na noc přilehnu ke krávě, aby mě zahřívala, a já snad nezmrznu“. Cesta dolů byla nádherná, zdá se, že v celém Taurském alpském pohoří už jsme byly jen my čtyři turistiky, pár krav a pár maskovaných svišťů. Ke konci cesty nás osvěžuje

dešťík a my se za šera přibližujeme k domovu. Holky, hlavu vzhůru, otřepajte se a jdeme, jako že nás nic nebolí. Na druhé straně zjevná radost z toho, že v místním plátku zítra nebudou čtyři ztracené turistky a konstatování...hurá, jsou tady, ale jdou holky trochu zešíroka, že :) Šťastný návrat zapít, zbytek dovolené prochozen s hořícími lýtky, stehny i zadky. Ale za ten zážitek „užít si horu“ to stálo! Tak na šťastné návraty, na zdraví a přátelství a s obrovskou pokorou k zemi, přírodě, horám.

Pro zasmání sepsala jedna z alpských turistek, Věra Obkráčilová

Komunitní venkovské tábory na území MAS pomáhají skloubit rodinný a pracovní život

Celkem 26 komunitních venkovských táborů s různým tematickým zaměřením podpořila během letošních prázdnin MAS Partnerství Moštěnka. Pomohla tak řadě rodin v regionu skloubit pracovní život a péči o děti. Finanční prostředky obdrželi organizátoři táborů z projektu „Komunitní práce v MAS-Partnerství Moštěnka I“, s nímž



místní akční skupina uspěla v Operačním programu Zaměstnanost Plus.

„Letošní tábory se uskutečnily na území obcí Bochoř, Beňov, Horní Moštěnice, Stará Ves, Dřevohostice, Křtomil, Rymice, Prusinovice, Mysločovice, Lechotice, Žeranovice, Fryšták a Holešov,“ vyjmenovala koordinátorka projektu Jiřina Mádrová s tím, že jednotlivé turnusy byly různě tematicky zaměřené. Děti si užívaly tábor pohybový, tvořivý, ná-



mořnický, indiánský, taneční nebo tábor s názvem Cestování v čase, Návrat do minulosti, Léto s keramikou, Rozlučka s prázdninami. „*Během pěti dnů si vyzkoušely aktivity z různých oblastí, rukodělné i výtvarné činnosti,*“ uvedla dále Jiřina Mádrová.

Komunitní venkovské tábory jsou vždy pětidenní, nepobytové a trvají většinou po tu dobu, kdy jsou rodiče v zaměstnání. Navštěvovat je mohou děti ve věku od tří do 15 let z území MAS Partnerství Moštěnka. Ve spolupráci s partnery projektu, kterými jsou např. školy nebo spolky, se v letech 2023–2025 uskuteční celkem 78 turnusů. „*Tato aktivita je zaměřena na podporu rodin a posilování rodinných vazeb. Rodičům dětí totiž tábory umožní lépe sladit rodinný a pracovní život,*“ dodala koordinátorka. Z poskytnuté podpory mohou organizátoři hradit zejména úhradu mezd instruktorů a pomůcky určené k realizaci táborů.

Místní akční skupina (MAS) – Partnerství Moštěnka, o.p.s., pomáhá starostům, spolkům, školám, podnikatelům, zemědělcům a dalším aktérům na území 51 obcí Zlínského a Olomouckého kraje získávat finanční podporu z EU a národních programů. Ve spolupráci s nimi usiluje o zlepšení kvality života obyvatel na venkově a životního prostředí. Společnost vznikla v roce 2005 jako místní partnerství podnikatelů, obcí a neziskových organizací.

Marie Macháčová, PR manažerka

Setkání seniorů v Dřevohosticích se věnovalo péči o duši i o tělo

Skvělí přednášející, skvělé publikum, krásné a voňavé krámky s drobným zbožím, dobré jídlo i doprovodný program – takové bylo setkání seniorů, které na zámku v Dřevohosticích uspořádala ve čtvrtek 21. září MAS Partnerství Moštěnka.

„*Při sestavování programu jsme se snažili jít do hloubky témat o zdraví, a proto jsme vybírali přednášející opravdu pečlivě, aby byl čas, který tu účastníci stráví, smyslný,*“ uvedla ředitelka MAS Markéta Poláková. Že se to povedlo, o tom svědčily zejména reakce z publika. Organizátoři tedy mohou být spokojeni.

První přednášející dojel do Dřevohostic až z Liberce. Psychoterapeuta Pavla Kalpakise, který při své přednášce o hledání smyslu lidského života vychází ze skutečných životních situací nejen svých klientů, ale i sebe sama, odměnilo publikum bouřlivým a dlouhým potleskem. Kalpakis se pozastavoval nad otázkami sebehodnoty, sebevědomí a svobodné vůle, hovořil i o tom, jak se vyhnout depresím, stresu, vzteku a nespokojenosti.

Na psychoterapeuta řeckého původu navázala bylinkářka Jarmila Podhorná z Brodku u Konice, která se přednáškové činnosti o gemmoterapii a účincích léčivých bylin věnuje i ve svých 80 letech. O tom, že jsou její metody opravdu pomáhající, svědčí nejen návštěvnost přednášek a celková poslechovost či sledovanost pořadů v médiích, kam je často zvaná, ale i rozšiřující se výroba, která se od počátků ze sklepa rodinného domu Podhorné dávno posunula k rozsáhlému výrobnímu areálu s vlastními zahradami.

Také energická lékařka Dagmar Malotová z olomouckého AGE centra vychází při svých přednáškách ze zkušeností z praxe. Medicínská ředitelka centra představila komplexní služby tohoto zdravotnického zařízení, které nabízí péči pro chronicky nemocné, seniory a jejich blízké. Ve své přednášce se pozastavila také nad tím, jak a proč je třeba vychovávat svou mysl, neboť se vše odrazí na našem zdraví.

Program spojili pořadatelé i s poradenstvím o bylinkách, ale i s měřením tlaku, cholesterolu a glykémie, což si vzaly na starost lékařka Silvana Jakubalová a Anna Sto-



**Spolufinancováno
Evropskou unií**



**MAS
Partnerství
Moštěnka**

janová z Národní sítě podpory zdraví. V předsálí měli návštěvníci možnost nakoupit drobnosti ve stáncích Levandulového krámku z Bochoře, občůdka Srdcovka mobilního hospice Strom života, produkty Jarmily Podhorné či výrobky ze sociálně terapeutických dílen Most k životu. V závěru pobavil účastníky sympozia kouzelnickými dovednostmi s kartami Filip Struška z Přerova, který je shodou okolností profesí záchranář.

„Díky moc za krásné odpoledne, program byl báječný,“ uvedla po skončení akce jedna z návštěvnic, které souhlasně přitakaly i její kamarádky. Mezi významnými hosty se objevila náměstkyně MPSV Šárka Jelínková, poradkyně hejtmána a předsedkyně krajské rady seniorů Milena Hessová, náměstek olomouckého hejtmána Ivo Slavotíněk a několik starostů z obcí MAS.

Marie Macháčová

Starosta děkuje

Naši hasiči jsou pravidelnými dárci tekutiny nejcennější – krve. Tentokrát ji ve Fakultní nemocnici Olomouc darovali Marek Jakubec, Jiří Škrabala, Michal Kopečný, Pavel Čížek a také Tereza Lošťáková a Kateřina Skříčková. Děkuje



Přivítali jsme nové občánky

V neděli 22. října 2023 byli na dřevohostickém zámku opět slavnostně přivítání nejmladší občánky, tentokrát kromě Dřevohostic i z Turovic a Lipové.

Byli to

z Dřevohostic

Damián Král, Žofie Sállová,
Filip Česelka, Amálie Polášková

z Turovic

Alena Masařová, Anna Kubová

z Lipové

Dominik Stromšík

Přejeme všem dětem i rodičům
hodně zdraví, štěstí
a radosti ze života.

AK



Významné životní jubileum

si v měsících listopadu, prosinci 2023 a lednu 2024 připomenou tito naši spoluobčané:

94 let

Bohumil Ondrušek

91 let

Emilie Svršková
Dagmar Kolíbalová

90 let

Milada Študentová
Milán Plhák
Věra Vlachová

89 let

Stanislav Pokorný
František Pokorný

88 let

Ludmila Seidlová

87 let

Marie Mikešová

86 let

Anna Nováková
Jarmila Nedbalová

85 let

Anna Josieková

84 let

Anna Pokorná
Alena Plháková

83 let

Marie Krejčí
Jarmila Svobodová
Stanislava Janečková
Josef Hyánek
Jaroslav Stoklásek
Jaroslav Čech

82 let

Jiří Jelínek
Milada Obručnicková
Karel Šrámek

81 let

Naděžda Záleská

80 let

Marie Jančíková
Vladimír Antl
Věra Přidalová
Marta Vinklárková

75 let

Miroslav Mikeš
Helena Roubalová

70 let

Antonín Zdráhal
Bohumil Kučerka
Ján Pitek
Drahomír Kopečný
Ludvík Bičan
Stanislav Čížek
František Kroupa
Ivo Frydrych
Dana Hrušková

65 let

Petr Kula
Ludmila Fuksová
Sylva Přikrylová
Josef Doležal
Dagmar Tomčíková

60 let

Roman Tománek
Dušan Vozihnoj
Josef Marek
Jana Jančíková

Všem jubilantům blahopřejeme.

Narozené děti

Jakub Kuchař 🐾 Natálie Moráčková 🐾 Karolína Kušíková

Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Z našich řad odešli

Drahomíra Hlavizňová 🐾 Zdeněk Smiřický
Marie Ondrušková 🐾 Jaroslav Havel



Adventní a vánoční kulturní kalendář

Dřevohostice 2023

- 2. 12. Vánoční jarmark na nádvoří zámku
s programem**
- 3. 12. Otevření Velkého dřevohostického
betléma, rozsvícení stromečku,
pochoď skřítků**
- 5. 12. Mikulášský podvečer**
- 13. 12. Česko zpívá koledy na Náměstí
u betléma**
- 17. 12. Vánoční koncert v sokolovně**
- 24. 12. Rozdávání Betlémského světla
na Náměstí u betléma a koledy
s Fčelkou, krmení koní**
- 25. 12. Po dřevohostických betlémech
s Ladou Sigmundem**
- 26. 12. Vánoční koncert v kostele sv. Havla**

Zahrada gurmánů

